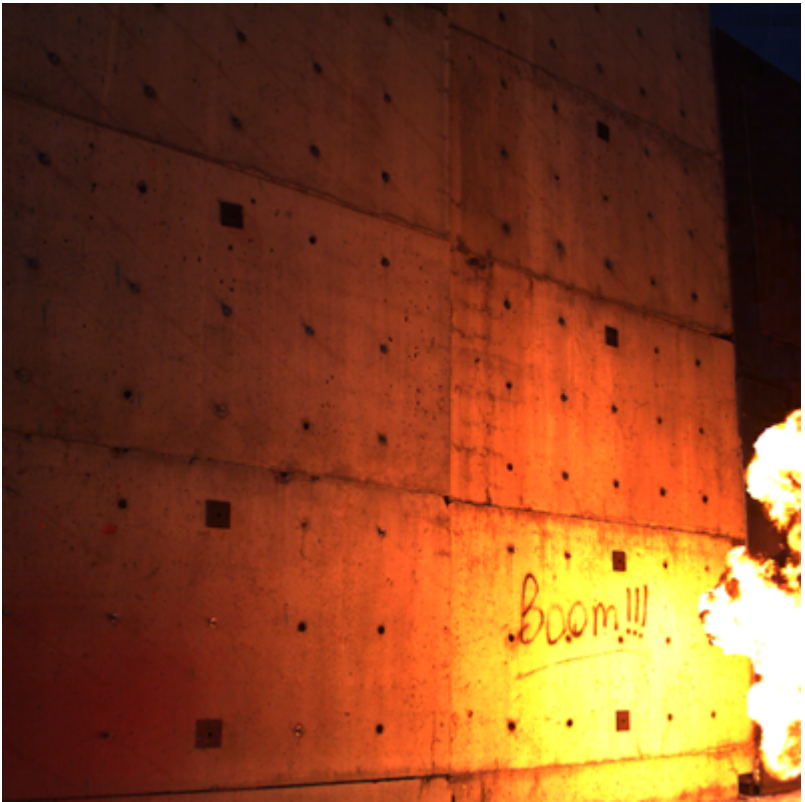

Lucy Raven

NL

Another Dull Day

27 – 04 _____ 14 – 08 – 2022

Still from *Demolition of a Wall* (Album 2), Lucy Raven, 2022, color video, quadrasonic sound, 15 min. 31 sec., courtesy the artist and Lisson Gallery

S WIELS WIE

Kunstenares **Lucy Raven** doet ons elders kijken. Om ons huidige landschap te kunnen begrijpen, moedigt ze ons aan om eronder, erachter of er voorbij te kijken. De solotentoonstelling *Another Dull Day* bekijkt fysische eigenschappen als extreme druk en de overgang tussen materiële toestanden binnen de context van het westen van de VS. In de uitgestrekte woestijn onderzoekt Raven wat doorgaans over het hoofd wordt gezien: grindgroeves, nucleaire testsites, ballistische testgebieden – hedendaagse kolonistenindustrieën, open en bloot verborgen. De tentoonstelling omvat twee grote filminstallaties: *Demolition of a Wall (Album 2)* (2022), dat in WIELS in première gaat, en *Ready Mix* (2021), gemaakt in opdracht van de Dia Art Foundation in New York. Naast beide werken wordt ook een nieuw geheel van fotografische werken getoond, getiteld *Socorro!* (2022). Ravens brede praktijk omvat installaties

met bewegende beelden, animaties, sculpturen en film. Haar werk onderstreept de menselijke en mechanische arbeidsprocessen die de laatkapitalistische economie voeden, waarbij ze vaak het beeldproductieapparaat als startpunt neemt. Haar filminstallaties worden gepresenteerd in een zeer precies ontworpen omgeving en bezitten een materialistische esthetiek die doet denken aan de conceptuele kunst en experimentele film van de jaren '60 en '70. Ze vestigen de aandacht op hoe beelden en goederen geproduceerd worden en hoe onze perceptie van beide beïnvloed wordt door de manier waarop ze worden afgebeeld.

Demolition of a Wall (Album 2) werd opgenomen op een explosieventerrein in Socorro, New Mexico. Socorro – dat “hulp” of “bijstand” betekent – kreeg zijn naam van de Spaanse kolonisten in de 16^e eeuw als teken van dankbaarheid: toen de Spanjaarden een bijzonder dor stuk woestijn doorkruist hadden, boden de inheemse Piro-indianen hen voedsel en water aan. Meer recent hebben tests met atoombommen en onderzoek naar

hypersonische wapens er hun fysieke stempel achtergelaten.

De filminstallatie wordt gepresenteerd op een vrijstaande LED-muur en bestaat uit een reeks korte films waarin de extreme druk wordt geobserveerd die ontstaat nadat een explosieve lading tot ontploffing is gebracht. Raven laat met opzet de eigenlijke ontploffing achterwege om de aandacht te vestigen op de onmiddellijk nasleep: de schokgolven die door het landschap trekken. Je zou deze golven gemakkelijk kunnen verwarren met visuele effecten. In werkelijkheid gaat het om een optische afwijking die veroorzaakt wordt door veranderingen in de breking van het licht, doordat lucht sneller beweegt dan geluid. Raven gebruikt hogesnelheidscamera's en digitale verwerkingstechnieken om vertraagde beelden te genereren van schokgolven die normaal niet met het blote oog waarneembaar zijn. De inversie van zwart en wit doet denken aan James Whistlers nocturneschilderijen (1870-1877) of Andy Warhols *Death and Disaster*-reeks

(1962), of aan de surveillancetechnologie gebruikt door de wapenindustrie. Het werk wordt gedreven door de schok en de opstapelende druk, niet enkel fysiek maar ook als een ruimere metafoor voor de ontwikkeling van het westen van de Verenigde Staten en de bijbehorende destructieve neerslag.

Dit thema komt terug in ***Socorro!***, een reeks analoge *shadowgrams* op de vierde verdieping. Ze leggen de schokgolven van ontplofte grondstoffen vast op grootformaat fotopapier en negatieffilm. Om dit voor elkaar te krijgen bouwde Raven in het laboratorium voor ballistische wetenschappen van New Mexico Tech University een camera in de vorm van een kamergrote zwarte doos. Daarin installeerde ze een lichtmechanisme dat precies op het moment van de ontploffing een stroboscopische flits activeert, waardoor de ontplofte materialen worden vastgelegd terwijl ze zich aan mach-snelheid (een eenheid die de snelheid van geluid aangeeft, genaamd naar de Oostenrijkse fysicus Ernst Mach (1838-

1916)) voortbewegen. Het resultaat vertoont een vage gelijkenis met Machs vroegste visualisaties van de schokgolven van een kogel uit 1887. In plaats van zich te richten op de baan van één kogel gebruikt Raven munitie gemaakt van verschillende materialen die elk een serie schokken en nagolven genereren. Haar voorstelling is ongrijpbaar en flou; de beelden lijken behekst en doordrongen van de ingewikkelde geschiedenis van deze regio. In sommige gevallen wordt het geweld opgeroepen doordat de kracht van de ontploffing het papier van de *shadowgrams* heeft doorboord. De merktekens dienen om het fysieke aspect van het beeld als object te tonen en het beeld opnieuw van een vaste grond te voorzien.

Er zit een soort vaagheid in de fysieke ervaring van de woestijn, die in tegenspraak is met hoe hij vaak wordt afgebeeld. Het is niet altijd duidelijk waar de voorgrond ophoudt en de achtergrond begint. Het iconische beeld van een eenzame figuur in het open

landschap, iets typisch als een cowboy die de zonsondergang tegemoet rijdt, gaat de kern van de zaak uit de weg. Alternatieven bieden voor een lineair perspectief met een verdwijnpunt aan de horizon, is iets waar ik veel over heb nagedacht bij het maken van deze werken.

-Lucy Raven

De film **Ready Mix** observeert een andere materialiteit: die van cement, grind en water die worden samengevoegd tot beton in een fabriek in Bellevue, Idaho. Beton is het meest alomtegenwoordige bouw materiaal op de planeet, maar de impact ervan op het milieu is nefast: het zet de watervoorraad onder druk, stoot CO₂ uit en haalt in sneltempo de beperkte natuurlijke grondstoffen uit de bodem. WIELS, zelf een bolwerk van gewapend beton, gebouwd door architect Adrien Blomme in 1930 tijdens de hoogdagen van het modernisme, versterkt de weerklank van het werk *Ready Mix*.

De film werpt een licht op de materiële creatie van privé-eigendom en industriële infrastructuur, zowel historisch als hedendaags, via een onderzoek naar de processen die het belangrijkste bestanddeel ervan voortbrengen – beton. Op sommige momenten zorgt de fysieke ophoping van minerale aggregaten voor een overbelasting van de camera, met vervaging en vervlakking van het beeld tot gevolg. Op andere momenten doen nauwgezet gechoreografeerde drones die de bewegingen van graafmachines en transportbanden volgen, denken aan bewakingsbeelden. Drummer en muziekproducer Deantoni Parks werd door Raven gevraagd om *Ready Mix* van een immersieve soundtrack te voorzien – hij verzorgde ook de soundtrack van *Demolition of a Wall (Album 2)*. Zijn aanpak van het geluid is zowel uiterst gecomponeerd als improviserend van aard en benadrukt de verstoorde tijd en ruimte die de film kenmerken.

De film wordt geprojecteerd op een op maat gemaakt gebogen scherm

op CinemaScope-formaat (2.35:1) en grijpt zo terug naar de geliefkoosde beeldverhouding van het westerngenre, maar ook naar het militaire gebruik ervan als *virtual reality*-omgeving voor luchtafweergevechten tijdens de Tweede Wereldoorlog. Vroege filmtechnologieën kwamen tegelijkertijd met de industriële en militaire exploitatie van het westen van de VS in de eerste helft van de 20^e eeuw tot ontwikkeling, en de complexe verstrengeling van beide interesseert Raven ten zeerste. Via een kritische, veelpolige weergave van het landschap biedt haar lens een nieuwe kijk op het mythische Wilde Westen en zijn hardnekkige ideologie van individualisme, *frontierism* en onbeperkte expansie. Hierbij leidt de kunstenaar onze aandacht weg van de horizon naar een krachtveld van geografische, materiële en historische spanningen.

Ravens werken zijn geschraagd op de eeuwigdurende cyclus van ontwikkeling, herontwikkeling en geweld, zowel tegen

de mensen en dieren die het land bewonen
als tegen het land zelf, *one dull day after
another.*

Curatrice: Helena Kritis

BEDANKT VOOR UW BEZOEK!

De tentoonstelling werd gemaakt in samenwerking met Dia Art Foundation met de steun van Lisson Gallery (Londen, New York, Shanghai) en Vidi Square.

OVER DE KUNSTENARES

Lucy Raven (°1977, Tucson, VS) woont en werkt in New York. Another Dull Day is Ravens eerste grote solotentoonstelling in België. Samen met Vic Brooks en Evan Calder Williams richtte ze 13BC op, een onderzoeks- en productiecollectief voor bewegend beeld. Raven doceert aan de Cooper Union School of Art in New York. Ze wordt vertegenwoordigd door Lisson Gallery (Londen, New York, Shanghai).

Meer info & evenementen: wiels.org

 @WielsBrussels @Wiels_brussels @WIELS_Brussels

[TOP](#) ↑

Duvel

PHILLIPS

J.P.Morgan
Private Bank

AUREUS
ART & SCIENTIA

De Standaard

La Libre

La 1ère

